

Mythologia, Venise, 1567 - V, 07 : De Satyris

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre V

[Mythologia, Francfort, 1581 - V, 07 : De Satyris](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre V

[Mythologie, Paris, 1627 - V, 08 : Des Satyres](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre V

[Mythologie, Lyon, 1612 - V, 07 : Des Satyres](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - V, 07 : De Satyris, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 16/09/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/858>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4

Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Satyres](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Mythologiae

planetarum imitationem sepeem chordas: um instrumenta musica prias fuerunt inuenta, quamvis Severinus Boethius in libro de Musica et sellere constat Pythagoricorum opinionem, qui cetero harmoniam efficere censuerunt, cum nulla sit sine aere. Pan igitur omnium mortalium primus, vel Deorum potius, creditur e septem calamorum concinna inter se connexis fistulam excogitasse, quae ita ait Virg. Aeglo. 2.

Pan primas calamos cera coniungere plures
Instituit.

- 10 Hec eadem causa fuit, cur Syringa Nympham à Pane amatam fuisse finxit antiqui, quæ cum vim effugere non posset in calatum fuit conuerita. Nam cum ad ripas Ladonis fluminis Pan aliquantulum constitisset, ventusq; calamos leviter agitat et quidam perforati harmoniam emittere, ac suauem sonum deprehensi sunt; hos carpens Pan fistulam, cum illos inflasset, per latum inuenit: qui calami cum nati essent in Ladone flumine, & syringa sive fistula quæ sonu emittebat vocata fuit, Ladonis filia scilicet, quæ nihil aliud erat, quæ calamus. Nam syringa vel fistula vel cantum fistula apud Græcos significat. Amavit etiam Lunam, quæ materia rerum omnium naturalium altorum beneficio & lung præcipue informatur, & ad procreationem properat. Ea materia cum Pan vocetur, mareque ipsum etiam intra se contineat, iure 20 Pan pescatorum etiam fuit Deus, quæ omnia breuiter complexus est Orph. in hymnis hoc pacto;

ἀρπαστούς κίσσες τρίχας φλεγμόνας μάλα.
φατετούς Σερπούς, φίδειναισθητούς.
αντεπούς δαρπαστούς πίτας, εὐτελετούς.
Εύεστας, Ερυτρεός, Αργού φίλος, ποικίλης τερπούς.
αντεπούς, ενιατρούς, ασθενούς δάστος.
Harmoniam mundi faciens dulcedine cantus.
Terrorumq; autor mortalibus, & moderator.
Caprarum gaudens pistoribus atque bubulcis,
Musarum dux, & venator, amator & Echus.

- 30 Cunctorumque parentis idem celeberrime dñmor.

Atque totus ferè hymnus consumitur in commemorandis iis potestatibus & viribus, quæ tribuuntur elementis: quippe cum illud fuerit antiquorum institutum, ut sub fabularum fragmentis vniuersa naturæ consilia & seriem occultarent, vna cum viæ recte insituendæ præceptis: cum tamen Deorum fabulæ magis ad res naturæ hominō, ad mores magis pertinuerint. ac de Pan fatis, nunc dicatur de Satyris.

De Satyris.

Cep. VII.

40

Satyrorum origo quæ fuerit, aut è quibus parentibus sint geniti, vel ubi, vel quā esse cesperint, vel quæ de causa fuerint Dii habiti ab antiquis, neque in quicquam antiquorum scriptorum fide dignum incidi, qui explicauerint, neq; ipse excogitare potui. At q; de his mihi cognita sunt putavi esse breuiter explicanda. Horum sententiam prætermittendam duxi, qui Fauni vel Saturni filios fuisse Satyros crediderunt, cum nullis certis rationibus nitantur. Plinius libro 7. nat. hist. animalia Satyros esse scribit velocissima, quæ quatuor pedes haberent, in subsolaniis Indorum montibus, humana

manæ effigie, ac rectè currentiæ. Hi manibus esse dicebantur aduncis, cornua habere in fronte, cum pars extrema similis esset caprarum. Scriptum reliquit Paul. in Atricis Euphemū Carthaginem sem in extrebas Oceani partes delatum multas desertas insulas inuenisse, in unam quareum Satyridam vocatam cum tempestate coactus egressus esset, incolas rufos, & crudas habere intra clunes haud multò minores equinis, reperit. Dicebantur esse Satyri Bacchi socii, ut Sileni, sicuti testatur Plato in illo Epigram. in Satyrū;

కుమారుల విషయం కుమారుల విషయం

2.000 2° d'espèce dans Néobur.

Nam sum ego cornuti gratus seraus Dionysii.

10

*Libo pulchrorum flumina Naiadum.
Hos etiam conuictorum amicos appellauit Nilus in eocarmine;*

THE END OF THE STORY

Oppositorum Satyri sententia.

Dicti sunt autem Satyri à salacitate, ut ait Theocr. enarrator: cum sibi testigo sit & titillatio ad Venerem. Hi cum essent seniores, dicebantur Sileni, ut ait Paul. in Att. Ac Nicandri enarrator non antiquiores fuisse Satyros vocatos scribit, sed ab antiquis Silenos dictos fuisse satyros hoc pacto; et quod de illis annis ex quo auctor, id est apud omnium locorum, dicitur non certissimum est. Namque at vero quos Satyros nos appellamus, antiqui nominantur Silenos ab eo quod est Silenin, quod conutari significat. Hos tamen nonnulli arbitrabantur esse demonas, ac pro Diis coluerunt. Scripsit Pomponius Mela insulas quasdam ultra Atlantem Mauritaniae montem fuisse, in quibus per noctem lumina viderentur, cymbalorumque ac tympanorum, & fistularum & tibiarum strepitus auditetur, cum tamen nemo per diem cerneretur: quas insulas Satyri habitare creditisunt. Sic scriptum fuisse inuinimus in ea navigatione Annonis ducis Carthaginem, quem fecit ultra columnas Herculis in Libyx partibus, quam reversus Carthaginem in templo Saturni depositus, ut scripsit Arrhianus; nam præter cetera auditus admirabilia hæc etiam in illa scriebantur; Aproposito si plures sunt, si quatuor si quinque sunt, non posse idcirco sensu taliter posse, ut de omnibus in his insipit pars ultima apud Apollonius, Et sic datur, rectius dicitur, quod omnia quatuor sunt, qui portio adhuc indebat, et quod hæc quæ sunt in eis, non possunt unius. Hoc non iudicemus. Donec ad magnum quandam finum pervenimus, quem interpres Vespere cornu vocari dixerunt: in quo alia erat insula, in quam egressi, nihil per diem, nisi syluum videbamus. At per noctem ignes permultos accensos, & vocem fistularum audiebamus, cymbalorumque ac tympanorum incredibilem strepitum, quare nos timor inuasit, in his enim locis magna Satyrorum multitudo habitare credebatur. Huiusmodi monstra cum aliquando mortalibus apparuerint, homines rudes & ad timorem propensi, minime considerantes naturam eandem malignam & diuinam esse non posse, quicquid formidabile vel admirabile apparuerit pro Deo habuerunt. Acque cum Satyri per sylvas crederentur vagari, quibus ratione vel greges heret obuii, ne his nocerent, integrum Deos pastorum illos resulerunt, at nunc de Silenis dicamus.

Dr. Sörensen

Cat. VIII.

Atqui multi fuerunt etiam Sileni, sed unus præcipue inter illos exteius antiquior memoratur; qui cuius filius fuerit, non constat; nisi quod in Na ciuitate